‘19/6/2025
Hôm nay em đã xem “Đường hầm mùa hạ”. Xin lỗi vì đã lâu rồi không viết nhật kí. Em chỉ mong web Internet Archive này không sập thôi, Phương ạ.
Em yêu anh. Có lẽ tâm trạng em giống Hanashiro Anzu nhỉ. Em không biết em có thể yêu người mới không. Nhưng dù sao em vẫn muốn viết nhật kí của em gửi anh hằng ngày. Chỉ có anh mới hiểu được em. Em yêu anh. Em đang học cách yêu cả chính mình.
Vì như anh đã nói: Nếu bạn không thể yêu bản thân mình thì sao yêu được tôi. Em nghĩ rằng em nên bớt thời gian lướt facebook đi. Và từ hôm qua tới giờ em ăn cơm mắm gà rán tới ngán rồi haha. Em bỏ gà vào nồi chiên không dầu á.
Phương ơi, anh đang ở nơi nào thế?
Mặc dù nói dối mọi người, em không thể nhớ về giấc mơ mà em đã mơ thấy anh. Hoặc là em không thể mơ thấy anh?

Thời gian trôi qua thật nhanh. Mới đó mà đã nửa năm rồi. Haiz. Em định xin đi làm thêm ở quán cafe Vivaria Coffee nhưng bố mẹ em không cho. Theo lời bố, em sẽ học lớp kế toán. Haiz, có lẽ em không hợp với học đại học.
Mỗi ngày, cứ nghĩ tới cái chết của anh là em thấy thêm phần đau đớn. Em yêu anh. Em nhớ anh. Hãy
đọc những bức thư này anh đã đầu thai nhé.
(dịch ra từ chat gpt)

Today, I watched The Tunnel to Summer, the Exit of Goodbyes.

Sorry for not writing in my diary for so long. I just hope this Internet Archive site never goes down, Phương.

I love you. Maybe my feelings are like Hanashiro Anzu’s, huh?

I don’t know if I’ll ever be able to love someone new.

But anyway, I still want to write my diary to you every day.

Only you truly understand me.

I love you. I’m learning to love myself too.

Because, like you once said:

“If you can’t love yourself, how can you love me?”

I think I should spend less time scrolling on Facebook.

And since yesterday, I’ve eaten soy sauce rice with air-fried chicken so much that I’m sick of it now, haha.

Phương, where are you now?

Even though I told everyone I forgot, I can’t remember the dream where I saw you.

Or maybe I just can’t dream of you at all.

Time passes so quickly.

It’s already been half a year. Haiz.

I was planning to apply for a part-time job at Vivaria Coffee, but my parents didn’t let me.

According to Dad, I’ll take an accounting class.

Haiz, maybe university life just doesn’t suit me.

Every day, whenever I think about your death, I feel even more pain.

I love you. I miss you.

Please read these letters if you’ve already been reborn.